

КВІТНИК біля криниці

Там біля криниці, де колись були бур*яни та пустир -- сьогодні квітниковий сад. А займається цим садочком пані Любов

Грунковська...

Коли я побачила її, вона сама була немов квітка, гарна, і, навіть кофтинка вся в гарних різнокольорових квіточках.
--- Яюсь задумала я посадити тут гарні квіточки, сказала вона, -- і посадила. Спочатку люди до цього поставилися з іронією, а коли побачили, що це гарно, стали мені допомагати. Депутат Віктор Постернак зорав цей пустир, і пішли сусіди мені нести квіти та куці, навіть дерева. Постійно зі мною тут працює Олена Ручинська. А ще у мене є мрія поставити тут лавки,

щоб бабусі сюди приводили своїх онуків і вчили берегти та любити природу

.І так хороше мені стало від цих слів і теплом повіяло.

А таких активістів у нашому селі багато. Завдяки членам громадської організації «Перлина» яку тоді очолювала сільський бібліотекар Людмила Шевченко була залита відмостка та зварена металева огорожа.

Сьогодні наша криниця радо пригощає своєю цілющою водою гостей і туристів з усього світу.

Подарунок-пам*ятка від сільського бібліотекаря Л. Іванової

Криниця

ім. Зайцева

Криниця імені Зайцева викопана у 1860 році жителем Миколаївки (В минулому Великої Балабанки) Федотом Зайцевим - батьком сільського вчителя математики Петра Федотовича Зайцева та дідом відомого вченого світового значення Ювеналія Петровича Зайцева.

Ювеналій Петрович Зайцев -

Ювеналій Петрович Зайцев - людина, якою пишається не тільки село Миколаївка, а й увесь світ. Він - доктор біологічних наук, професор,

академік Національної академії наук України, заслужений діяч науки і техніки України. Народився і виріс в селі Миколаївці в родині Петра Федотовича Зайцева, вчителя математики місцевої школи. Закінчив Одеський національний університет імені І.І.Мечникова в 1949 році. З 1956 року працює в Одеській філії Інституту біології південних морів НАНУ. Основні його наукові інтереси в області біології і екології Чорного моря, зокрема, його контурних (крайових) біотопів. Відкрив і вивчив морський нейстон на рубежі моря і атмосфери. Дослідив реакції морських організмів на різні види антропогенного впливу. Учасник наукових експедицій в Чорному, Азовському, Каспійському, Балтійському, Середземному, Карибському морях, в

Мексиканській затоці і в деяких районах Атлантичного і Тихого океанів. Читав лекції в університетах Японії, Франції, Турції, СІЛА, Канаді, ЮАР. Брав участь у якості міжнародного експерта з питань біологічної різноманітності і екології Чорного моря об'єднаної групи з наукових аспектів охорони Чорного моря (CESAMP) ООН. Автор більше 300 наукових монографій і статей, опублікованих у видавництвах 20 країн, а також книг з екологічного виховання молоді.

Хоча Ювеналій Петрович відзначив свій 85-річний ювілей, та і сьогодні є частим гостем села та школи. Його лекції, зустрічі, бесіди надзвичайно до вподоби учням школи. А великий земляк радує своїх нащадків безцінними подарунками: колекціями жителів морського дна, книгами, цікавими заморськими сувенірами, такими, наприклад, як Меч від Мечоноса, або Меча-риби довжиною 2,9м, який зберігається у музеї ніколи. Це сувенір від старого рибалки Грегоріо Фуентес з селища Кохімар на Кубі. Ернест Хемінгуей обезсмертив його у повісті «Старий та море», за яку письменник отримав Нобелівську премію. У 1965 році, коли Ювеналій Петрович Зайцев відвідав Кохімар, Фуентесу було 67 років, а помер він у 2002 році у віці 104 роки. Все життя палив сигари.

Журавель

Спочатку її називали Журавель. Але в селі було два журавля, один біля моря, його після повені не змогли врятувати і цей в провулку. Але щоб не путатись, люди стали називати цю криницю в честь її творця Федота Зайцева. Його онук Ювеналій Петрович не дивлячись на свої 90 років досі піклується про стан води в криниці. Щороку він приїздить, щоб узяти проби на вміст мікроелементів. І щоразу після дослідження води він впевнено повідомляє односельцям, що ця вода живинна і цілюща та не містить шкідливих мікроелементів тільки елементи срібла..

Після вступу німецько-румунських військ на Одещину румуни поселились і в Миколаївці, і забирали в людей найцінніше. Але, коли прийшла радянська влада, румуни все награване срібло втопили у цій криниці. Та після повені 1989 року, коли активісти села чистили криницю від намулу, то нічого не знайшли. А три пожежні машини, які викачували воду не встигали викачувати, бо вода прибувала дуже швидко. Так до дна ніхто ще не діставався.

